

ПРЕЧИС

ДО
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ

ЖАЛБА / ИСКОВА МОЛБА

От М. П. , ЕГН. , с постоянен
адрес гр. София,

Чрез пълномощник – адв. Ю. Д. ,
адвокат от Софийска адвокатска колегия с личен № .
e-mail: . тел.

Съдебен адрес: гр. София,
чрез адв. Ю. Д.

Против: чл. 42, ал. 1 – ал. 4 и чл. 43, ал. 4 от Наредба за
организация на движението и паркирането на
територията на община Пловдив (загл. изм.)

Правно основание на оспорването: чл. 185 АПК

Ответник по оспорването: Общински съвет - Пловдив

Правно основание на иска: чл. 1, ал. 1 *in fine* ЗОДОВ

Ответник по иска: Община Пловдив, представлявана от
кмета на общината

Цена на иска: 20,00 (двадесет) лв.

УВАЖАЕМИ АДМИНИСТРАТИВНИ СЪДИИ,

1. Оспорвам по съдебен ред разпоредбите на чл. 42, ал. 1 – ал. 4 вкл. и на чл. 43, ал. 4 от Наредбата за организация на движението и паркирането на територията на община Пловдив (загл. изм. - Р. № 350, пр. № 19 от 22.12.2020 г.), приета от Общински съвет – Пловдив.
2. Оспорените разпоредби, моля, съдът да констатира, че са **нищожни, евентуално – незаконосъобразни (унищожаеми)**. Налице са предпоставките па чл. 146, т. 1, 3, 4 и 5, вр. чл. 196 от АПК.
3. Съгласно оспорените с настоящата жалба разпоредби:

Чл. 42. (1) (Иэм. и доп. с Р. № 99, пр. № 5 от 15.03.2012 г.) При маловажни случаи на нарушения, които са установени в момента на извършването им, на мястото на нарушението, на извършителят може да бъде наложена глоба с фиш в размер до 50 (петдесет) лв. Издаденият за наложената глоба фиш трябва

да съдържа данни: за самоличността на упълномощения от кмета служител, наложил глобата; за самоличността на нарушителя; за мястото и времето на нарушенietо; за нарушените разпоредби и за размера на глобата. Фиша се подписва от служителя, наложил глобата, и от нарушителя, когато е съгласен да плати наложената глоба. Доброволно, се счита плащане, извършено в 7-дневен срок от датата на издаването на фиша.

(2) (Изм. и доп. с Р. № 99, пр. № 5 от 15.03.2012 г.) На лице, което оспорва извършеното от него нарушение и/или размера на наложената му глоба, откаже да подпише фиша и/или да заплати наложената му глоба, се съставя акт за установяване на административно нарушение.

(3) Фиш за неправилно паркирано моторно превозно средство може да се издаде и в отсъствие на нарушителя. В този случай първият екземпляр от фиша се закрепва към моторното превозно средство, като се вземат мерки той да не се повреди от атмосферните условия. Закрепването на фиша към моторното превозно средство е равносилно на връчването му. Вторият екземпляр се изпраща по пощата, а третият екземпляр остава за съхранение в службата за контрол.

(4) Издаден фиш, глобата по който не е платена доброволно в 7-дневен срок от датата на издаването му, се смята за влязло в сила наказателно постановление.

Чл. 43.

[...]

(4) (нова с Р. № 124, пр. № 8 от 23.04.2015 г., изм. и доп. с Р. № 157, пр. № 6 от 14.04.2016 г.; изм. и доп. с Р. № 369, пр. № 19 от 26.10.2017 г.; изм. и доп. с Р. № 415, пр. № 19 от 12.11.2018 г.) На водач, нарушил разпоредбата на чл. 4, ал. 1, т. 1, т. 2, т. 3, т. 6 и т. 7 и чл. 4, ал. 2, т. 1, т. 2 и т. 5, чл. 4а и чл. 4б от настоящата Наредба, се налага глоба в размер на 20 (двадесет) лв.

I. Относно правния интерес от оспорването на Наредбата:

4. В Решение № 5 от 17 април 2007 г. по конст. дело № 11/2006 г. Конституционният съд приема, че активна легитимация имат всички правни субекти в случаите, когато подзаконовият акт пряко засяга права, законни интереси или създава задължения за тях, а също и когато предстои такова засягане.
5. В процесния случай, видно от доказателствата към настоящата жалба, на настоящия жалбоподател пряко засегнати са права и законни интереси, като същевременно за него е създадено парично задължение, поради което следва да се приеме, че има правото да оспорва разпоредбите, които служат като правно основание за това.
6. С изменениета в чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ вредите от действието на административния акт изрично бяха признати от законодателя за такива, които подлежат на репариране. Следва при това положение да се счита за изоставено (изгубило сила) спорното разрешение на ТР № 2/2016 г. на ОСК на ВАС, като приложими, моля, да приемете, че са всъщност мотивите, подробно изложени в Особеното мнение на 32-ма от съдиите от ВАС. В сегашния си вид и при предложеното тълкуване, материалноправната разпоредба на чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ е изцяло съответна на буквата и духа, заложени в чл. 7 от Конституцията (имаща присъщото на всички конституционни разпоредби непосредствено действие).
7. Установява се от приложените заверени с КЕП е-копия на Фиш № 0002327834 от 21.02.2021 г. и Покана за доброволно изпълнение, изх. № Ф 18050/28.06.2021 г. за доброволно изпълнение от 28.06.2021 г., че по отношение на жалбоподателя са приложени оспорените разпоредби от Наредбата на ОбС-Пловдив, като позовавайки се на тях, служител на ОДМВР му е наложил административно наказание „глоба“ в размер на 20 лева.

8. Посочената във фиша и ПДИ сума, макар и да оспорваме предпоставките за налагането й, е преведена по банковата сметка на община Пловдив, посочена в поканата, с което за оспорващия е настъпила и *вреда* в размер на 20 лева (във връзка с нея е и предявеният с настоящата иск).
9. Доколкото *налагането на административна санкция* по силата на *нищожни правни норми* несъмнено засяга по см. на чл. 56 и чл. 120, ал. 2 от Конституцията и чл. 186 АПК правата и законните интереси на доверителя ми, моля, съдът да приеме, че той има право да оспори съответните разпоредби от Наредбата. Макар и да са нищожни, разпоредбите създават опасна привидност, че валидно уреждат обществените отношения. Вярно е, че всеки може винаги да се позове на тази нищожност, но предвид презумпцията за законосъобразност на административните актове, както и предвид привилегията на праяката акция в полза на администрацията, вероятност администрацията да уважи подобно възражение на практика не съществува.
10. Не на последно място, право на оспорване жалбоподателят има и предвид потенциалната възможност негови *права и законни интереси* да бъдат отново засегнати от действието на акта в бъдеще. Съгласно чл. 35, ал. 1 от Конституцията на Република България, *правото на свободно придвижване* е основно право на всеки. Жалбоподателят (ищецът) често пребивава на територията на община Пловдив, поради което има опасност и в бъдеще спрямо него да се приложи подобна санкция с фиш, каквато законът в случая не допуска. Моля, да отчетете и това, че фишът в тези хипотези бива съставян в отсъствие на водача (в случая – жалбоподателя), като така правото му на защита е сериозно ограничено.
11. ЗдвП урежда **по общ (унифициран) за цялата територия на Република България** начин правилата за движение по пътищата, част от които несъмнено са и правилата за престой и паркиране на ППС.

II. Иск за причинени вреди

12. За да избегне евентуалното *принудително изпълнение* от органите на НАП, в какъвто смисъл община Пловдив е отправила до жалбоподателя официално 7-дневно предизвестие, жалбоподателят е заплатил посочената в издадения против него фиш № 0002327834/21.01.2021 г. глоба в размер на 20,00 лева (приложено платежно нареждане).
13. Въпросният фиш е съставен при приложение на Наредбата на ОБС-Пловдив, като санкционната разпоредба, която е приложена в случая, е и тази която се оспорва с доводи за нищожност/унищожаемост.
14. Като е прилагал нормативен акт – Наредба на ОбС, който е нищожен/унищожаем, съответният оправомощен за целта служител – М ¹ – мл. инспектор при с-р „СПС“ – ОДМВР – гр. Пловдив, е действал противоправно.
15. Отговорността на държавата и общините е обективна, поради което вината е ирелевантна.

¹ Не съм сигурен относно действителното фамилно име на служителя, предвид лошото качество на копието от фиш, с което разполагам

16. Изрично посочвам, че въпросната глоба по цитирания фиш в р-р на 20 лв. е заплатена по сметка на община Пловдив **не като признание на задължението по издадения фиш, а единствено и само с цел избягване на принудително изпълнение от органите на НАП**, което обичайно могат да включват запори и допълнителни разносци. В тази връзка именно една от разпоредбите приравнява съставения в отсъствие на доверителя ми фиш на влязло в сила наказателно постановление (подлежащ на изпълнение акт).
17. Независимо от причината за плащането, в резултат на *привидното действие* на оспорените разпоредби от Наредбата на ОбС-Пловдив, имуществото на жалбоподателя е намаляло с посочената сума от 20,00 лева.
18. Налице е *пряка причинно-следствена връзка* между настъпилата *вреда* и *привидното действие* на едновременно нищожните и незаконосъобразни разпоредби, оспорени с настоящата жалба. Наличието на нормативния акт, доколкото същият е цитиран като правно основание за издаването на фиша,
19. За тези вреди, съгласно чл. 205, ал. 1 АПК, процесуално легитимиран (надлежен) ответник е *юридическото лице*, което в случая се представлява от ОбС-Пловдив в административното правоотношение. Приемайки процесната наредба, ОбС-Пловдив несъмнено е действал като орган на община Пловдив. Последната е юридическото лице, визирано в чл. 205, ал. 1 АПК, като надлежен ответник по иска. Освен процесуално легитимирана, в случая общината е и субект на отговорността по материалното правоотношение, съгласно чл. 1, ал. 1 *in fine* ЗОДОВ. Материалната и процесуалната легитимация, следователно, съвпадат и не е налице процесуална субституция.
20. В съответствие с *възможността* по чл. 204, ал. 2 АПК, едновременно с оспорването на нормативния административен акт, от името на ищеща Мартин Ванев Попов предявявам против община Пловдив (като юридическо лице) иск за обезщетение на причинени от действието на оспорения с настоящата жалба нормативен акт имуществени вреди, които видно от приложеното е-копие от преводно нареждане са реално настъпили на 10 юли 2021 г., на която дата сумата й е преведена. Вредите са в размер на 20,00 лева – колкото е размерът на платената глоба, ведно със законната лихва за забава, считано от датата на постъпване на настоящата жалба (искова молба) в съда до окончателното изплащане на дължимото обезщетение.
21. Предлагам на съда да приеме, че искът има правното си основание в разпоредбата на чл. 1, ал. 1 *in fine* ЗОДОВ.
22. Ако съдът прецени, че община Пловдив не е надлежен ответник по предявения иск, моля, на основание чл. 205, ал. 2 АПК, да даде указания на ищеща.
23. Доколкото за разглеждането на иска няма да имаме доказателствени искания, а ще ползваме само приложените към настоящата жалба (искова молба) писмени доказателства, моля, съдът да приеме, че разглеждането на иска не ще затрудни производството по оспорване на административния акт. Не са налице поради това предпоставки по чл. 206 АПК.
24. Доколкото предявеният иск е *осъдителен*, то правният интерес от него е презумтивен и е налице. Видно от издадения фиш, очевидно е, че между страните съществува правен спор.
25. Внесена е допълнително държавна такса от 10,00 лева, съгласно чл. 9 ЗОДОВ.

III. Относно недействителността на оспорените разпоредби

26. Съгласно разпоредбата на чл. 75, ал. 4 АПК, Във всеки нормативен административен акт, с изключение на нормативните актове, с които се изменят, допълват или отменят други нормативни актове, се посочва *правното основание за неговото издаване*. Целта е осигуряване на възможност на оспорващия да осъществи правото си на защита пред съда, а съдът – дължи преценка в рамките на посочените от органа основания за издаване на акта.
27. Видно от § 2, оспорената Наредбаа се издава на основание чл. 21, ал. 2 от ЗМСМА, чл. 76, ал. 3 АПК, чл. 8 ЗНА и чл. 23, във връзка с чл. 19, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата и чл. 99 от Закона за движението по пътищата.
28. Моля, да установите, че нито една от цитираните разпоредби не съдържа материалноправно основание за издаване на оспорените разпоредби.
29. Чл. 21, ал. 2 ЗМСМА няма самостоятелно приложение, тъй като видно от тази разпоредба, ОбС издава посочените там актове „*в изпълнение на правомощията си по ал. 1*“. Същевременно обаче разпоредба (точка) от ал. 1 изобщо не е посочена. Организацията на движението по пътищата не е посочена и в сферите на компетентност на ОбС-Пловдив.
30. Чл. 76, ал. 3 АПК и чл. 8 ЗНА също не дават основания в конкретния случай да бъде издадена оспорената наредба. В тази връзка следва да се посочи, че и двете разпоредби изискват обществените отношения да са с местно значение. Безопасността на движението по пътищата, която ЗДвП си поставя като цел (чл. 1) не е въпрос от местно значение. Оспорената наредба, следователно, противоречи на целта на закона и е едновременно и материално незаконосъобразна.
31. Решаващо в случая обаче е обстоятелството, че чл. 8 ЗНА предоставя компетентност на ОбС, но при условията на *субсидиарност* – само ако въпросът:
  - a) не е уреден в закон и
  - b) не е предоставлен в компетентност на друг орган.

В случая и двете предпоставки не са налице.

32. Съгласно чл. 1, ал. 1 ЗДвП, законът урежда *правилата за движение по пътищата*, отворени за обществено ползване, изискванията към пътните превозни средства за участие в движението по тези пътища, изискванията за правоспособност на водачите на пътните превозни средства, *правата и задълженията на участниците в движението и на съответните служби и длъжностни лица, както и принудителните мерки, които се прилагат, и наказанията за нарушаване на разпоредбите на този закон и на издадените въз основа на него нормативни актове*.
33. Не е налице следователно „*неуреден*“ въпрос, по отношение на който ОбС да е разполагал с компетентност.
34. Съгл. § 11 от ПЗР на ЗДвП: (1) (Изм. и доп. - ДВ, бр. 43 от 2002 г., бр. 51 от 2007 г., изм., бр. 93 от 2009 г., в сила от 25.12.2009 г., бр. 68 от 2013 г., в сила от 2.08.2013 г., бр. 14 от

2015 г., бр. 58 от 2017 г., в сила от 18.07.2017 г.) Изпълнението на закона се възлага на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията, на министъра на вътрешните работи, на министъра на регионалното развитие и благоустройството, на министъра на образованието и науката, на министъра на здравеопазването, министъра на земеделието, храните и горите и министъра на икономиката, министъра на правосъдието, министъра на финансите, министъра на околната среда и водите, областните управители и кметовете на общини. (2) (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2002 г.) За прилагането на този закон и на ратифицираните международни договори в областта на движението по пътищата **министрите по ал. 1 издават наредби и инструкции**.

35. От това следва, че **компетентността да се уреждат въпроси, попадащи в предметния обхват на ЗДвП, е изрично предоставена на други органи – посочените в § 11 ЗДвП министри.**
36. Чл. 19 и чл. 23 от Закона за пътищата (ЗП) не биха могли да служат като **материалноправно основание за издаване на нормативния акт на ОБС-Пловдив**. Предметният обхват на ЗП е различен от този на ЗДвП.
37. С чл. 23 ЗП е регламентирано, че правомощията на кметовете по управлението на общинските пътища се определят с **наредба на общинския съвет**. Поставя се въпросът с тази наредба може ли да се предвидят административни нарушения и наказания за тях? В тази връзка следва да се съобразят: разпоредбата на чл. 2, ал. 3 ЗАНН, която овластва общинските съвети при издаване на наредби да определят съставите на административните нарушения и съответстващите на тях наказания, предвидени в ЗМСМА. Съгласно чл. 22, ал. 4 ЗМСМА, за нарушаване на наредбите могат да се предвидят глоби в размер до 5000 лв., а за еднолични търговци и юридически лица – имуществени санкции в размер до 50 000 лв., а при повторно нарушение и временно лишаване от правото да се упражнява определена професия или дейност. При съобразяване на всички тези разпоредби се налага извод, че общинските съвети могат да предвидят административни нарушения и съответстващите на тях наказания само във връзка с **управлението на общинските пътища** при съобразяване на чл. 19, ал. 2 ЗП, която определя какво се включва в понятието „**управление на пътищата**“. Оспорените норми от Наредбата *не се отнасят до този предмет*.²
38. Разпоредбата на чл. 99 ЗДвП също не предоставя на общинските съвети компетентност да уреждат въпроси, свързани със забраните за паркиране:

Чл. 99. (1) (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2002 г., в сила от 26.04.2002 г., изм. - ДВ, бр. 10 от 2011 г.) В населените места собственикът или администрацията, управляваща пътя може да определи райони, пътища или части от пътища за зони за платено и безплатно паркиране в определени часове на денонощето.

(2) Местата за паркиране по ал. 1 се обозначават с пътни знаци, пътна маркировка и надписи, чрез които на водача се указват условията за паркиране.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 37 от 2015 г., изм. - ДВ, бр. 13 от 2016 г., в сила от 15.04.2016 г., изм. - ДВ, бр. 86 от 2018 г., в сила от 01.03.2019 г.) Общинският съвет определя цената за паркиране на местата по ал. 1, както и условията и реда за плащането ѝ от водачите на специализираното звено на общината или на юридическото лице по чл. 14, ал. 1, т. 5 от Закона за обществените поръчки, на което е предоставено управлението на тези места, включително приема годишния инвестиционен план.

---

² Така в Решение № 6174 от 27.05.2020 г. по адм. д. № 12737/19 на ВАС, VII отд. (<http://www.sac.government.bg/court22.nsf/d038edcf49190344c2256b7600367606/abceca4da7bcda1ec2258558004890a4?OpenDocument> или съкратен линк: <http://lega.ly/krd1>)

39. С оспорените разпоредби обаче общинският съвет не определя „райони, пътища или части от пътища за зони за платено и безплатно паркиране в определени часове на денонощето“, а урежда **въпроси, които са изчерпателно регламентирани** в чл. 186 ЗдвП и чл. 39 ЗАНН.
40. Всичко изложено дава основание да се твърди, че оспорената Наредба на ОБС-Пловдив е акт, приет **извън компетентността на общинския съвет (ultra vires)**.
41. Приложимият **специален закон**, какъвто се явява ЗдвП, не урежда в разпоредбите си компетентността на ОБС да издава наредба, регулираща забрани за паркиране и/или да въвежда санкции, като определя размера на глобите за неразрешено паркиране на МПС.
42. Съгласно константната съдебна практика единствено **Конституцията и закона** могат да установят компетентност за издаване на нормативен акт (чл. 2, ал. 1 ЗНА, чл. 76, ал. 1 АПК). В не малко случаи ВАС е посочвал (и такава е константната практика на съда), че нормативната компетентност не е нещо, което се **подразбира, предполага** или **прехвърля**. За да издаде нормативен административен акт, съответният орган е необходимо да има **изрична законова делегация** (чл. 2 от ЗНА, чл. 76, ал. 1 от АПК). Само Конституцията и законът, според съдебната практика, могат да създават правната възможност (компетентността) на съответния орган да издаде нормативен административен акт, с който да регламентира определен кръг обществени отношения. Законодателят е този, който преценя необходимостта от правна регламентация с нормативен административен акт, т.е. преценя степента на правна абстракция на нормите. Той е този, който определя **коя материя** трябва да бъде регламентирана на подзаконово ниво и **кой е органът**, който да стори това.³
43. Съгласно чл. 7, ал. 2 от Закона за нормативните актове, наредбата е нормативен акт, който се издава за прилагане на отделни разпоредби или подразделения на нормативен акт от по-висока степен. С разпоредбата на чл. 8 ЗНА е предвидено, че всеки общински съвет може да издава наредби, с които да урежда, съобразно нормативните актове от по-висока степен, неурядени от тях обществени отношения с местно значение. Аналогични са разпоредбите на чл. 76, ал. 3 АПК и чл. 21, ал. 2, вр. с ал. 1 ЗМСМА. Общинските съвети имат нормотворческа компетентност, но ограничена по териториален и предметен обхват. Общинските съвети имат право да издават нормативни актове, с които да уреждат обществените отношения от местно значение, но съобразно нормативни актове от по-висока степен, но те не разполагат с правомощия за уреждат материя, за която не са надлежно овластени или която е уредена с общ за територията на страната нормативен акт. Следователно въпрос, уреден от Общински съвет при отсъствие на законова делегация за това е решен от некомпетентен орган, което е порок, обуславящ нищожност на издадения акт, както правилно е приел и първостепенния съд (Решение № 6753 от 04.06.2021 г. по адм. д. № 3740/2021 г. на ВАС, III отд.).
44. Налага се извод, че съобразно нормативните актове от по-висока степен, не са налице **неурядени от тях обществени отношения с местно значение**, които да подлежат на уреждане с общинска наредба – чл. 8 от ЗНА, чл. 76, ал. 3 от АПК. В случая се констатира **порока нищожност**, поради липса на материална компетентност

³ В изложения смисъл – Решение № 11082 от 29.08.2012 г. на ВАС по адм. д. № 13859/2011 г., VII о., Решение № 6228 от 26.05.2016 г. на ВАС по адм. д. № 8523/2015 г., VII отд. и Решение № 2308 от 21.02.2018 г. по адм. д. № 927/2017 г., IV отд. на ВАС и др.

за общинския съвет да се произнася по въпроси и да преурежда обществени отношения, които са конкретно и изчерпателно уредени със ЗДвП.⁴

45. Оспорените разпоредби са и **материално незаконосъобразни** – основание за отмяната им по чл. 146, т. 4, вр. чл. 196 АПК.
46. Чл. 39 ЗАНН изрично предвижда, че възможността за санкциониране с фиш следва да е нормативно установена в закон или указ. Изброяването на видовете нормативни актове очевидно е изчерпателно, а понятието „закон“ следва да се тълкува в *тесен смисъл* – като акт на Народното събрание, приет по законодателната процедура, предвидена в Конституцията.
47. ЗДвП принципно предвижда възможност за налагане на глоби с фиш, но такива е допустимо да бъдат налагани *при нарушения на самия закон*, а не въз основа на други актове. Още повече, че процесната наредба дори не е акт по прилагани на ЗДвП, за да се преценя може ли да възпроизвежда разпоредби от посочения закон. Първо, ЗДвП не допуска издаване на подобен подзаконов акт и второ, Наредбата е издадена на основание неприложими разпоредби от Закона за пътищата.
48. Уредбата на въпросите, свързани с налагане на глоба с фиш, се съдържа в общия ЗАНН и специалния ЗДвП. В противоречие със закона общинският съвет е **преуредил** тези въпроси в своя наредба.
49. Следва да се обърне внимание и на обстоятелството, че бланката, на която е съставен фишът против жалбоподателя, очевидно не отговаря на одобрения от министъра на вътрешните работи образец. Това противоречи на чл. 186 ЗДвП, който предоставя въпросната компетентност на посочения министър, без да е предвидена възможност за делегирането й (Решение № 3129 от 05.03.2014 г. по адм. дело № 6252/13 г. на ВАС, III отделение, Определение № 2532 от 21.02.13 г. на ВАС и др.).
50. Въпросът как да бъде организирано движението в населените места е предоставен по силата на чл. 3, ал. 3 от ЗДвП в компетентността на **министъра на регионалното развитие и благоустройството**, който е приел Наредба № 1/17.01.2001 г. за организиране на движението по пътищата (Решение № 14912 от 26.11.2012 г. състав на ВАС, VII отделение).
51. При издаване на оспорения акт са допуснати и съществени процесуални нарушения на правилата, установени в ЗНА, което съставлява основание за отмяна по чл. 146, т. 3, вр. чл. 196 АПК.
52. Следва да се има предвид, че видно от чл. 1 ЗАНН, законът урежда и предвижда и гаранции за защита правата на гражданите. В случая такива не са предоставени, като в нарушение на чл. 39 от ЗАНН общинският съвет е предвидил възможност за налагане на глоби с фиш в подзаконов нормативен акт – наредба.
53. Въвеждането на специфични правила за движение и паркиране във всяка отделна община не е и съответно на целта, vizирана в чл. 1 ЗДвП. В подобна хипотеза би се увеличила опасността за движението по пътищата.

---

⁴ Решение № 505 от 14.01.2019 г. по адм.д. № 6282/19 г. на ВАС, III отд.
(<http://www.sac.government.bg/court22.nsf/d038edcf49190344c2256b7600367606/4687abe7258eafb8c225837d0052b7c9?OpenDocument> или чрез съкратен линк: <http://lega.ly/cdnp>)

54. **Предвид изложеното, моля, да постановите съдебно решение, с което:**
- a. **ДА ОБЯВИТЕ НИЩОЖНОСТТА** на чл. 42, ал. 1 – ал. 4 и на чл. 43, ал. 4 от Наредбата за организация на движението и паркирането на територията на община Пловдив (загл. изм. - Р. № 350, пр. № 19 от 22.12.2020 г.), приета от Общински съвет – Пловдив;
  - b. **ДА ОТМЕНИТЕ** (при условията на евентуалност – ако не уважите предното искане) посочените разпоредби, като незаконосъобразни;
  - c. **ДА ОСЪДИТЕ** община Пловдив, представлявана от кмета, да заплати на ищеща Мартин Ванев Попов обезщетение за причинени от действието на оспорения с настоящата жалба нормативен акт имуществени вреди в размер на 20,00 (двадесет) лева, изразяващи се в заплатена на 10.07.2021 г. глоба по фиш № 0002327834/21.01.2021 г., ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на постъпване на настоящата жалба (искова молба) в съда до окончателното изплащане на дължимото обезщетение;
  - d. **ДА ОСЪДИТЕ** община Пловдив да заплати разноските по оспорването и по водене на иска, съгласно чл. 143, ал. 1, вр. § 1, т. 6 от АПК и чл. 9 от ЗОДОВ.

Приложения:

1. Покана за доброволно изпълнение изх. № Ф 18050/28.06.2021 г., отправена от зам.-кмет на община Пловдив;
2. Фиш за налагане на глоба № 0002327834/21.01.2021 г.;
3. Платежно нареждане за заплащане на глоба в р-р на 20 лв. в полза на общ. Пловдив;
4. Адвокатско пълномощно;
5. Документ за платена държавна такса (10,00 лв. - ДТ за оспорване и 10,00 лв. по предявения иск, или общо 20,00 лв.);

Доказателствени искания:

Моля, да изискате от Общински съвет – Пловдив и община Пловдив заверени преписи от:

1. Преписката по издаване и изменение на оспорените разпоредби от Наредбата;
2. Заповед или друг акт за оправомощаване на лица, които да съставят фишове за нарушения по процесната Наредба;
3. Заповед или друг акт, с който е одобрена бланка за фиш, който да се използва при наказване по реда на процесната Наредба;

Предоставяне на е-достъп до делото, призоваване и съобщения:

Моля, да ми бъде предоставен достъп до образуваното по настоящата жалба дело чрез Единния портал за е-Правосъдие (ЕПЕП) чрез потребителски профил:

Моля, всички съобщения и призовки до жалбоподателя да бъдат изпращани чрез посочения профил в Единния портал за е-Правосъдие или по е-поща на посочения адрес.

гр. София, 11 юли 2021 г.

С уважение,

адв. Ю. Д.